Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 533/2004**

af 22. marts 2004

om etablering af ►**M1** ——— ◄ **partnerskaber inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsprocessen**

(EFT L 86 af 24.3.2004, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 269/2006 af 14. februar 2006	L 47	7	17.2.2006

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 533/2004

af 22. marts 2004

om etablering af►M1 ———— ◄ partnerskaber inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsprocessen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 181 A, stk. 2, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd i Feira den 19. og 20. juni 2000 bekræftede, at dets mål fortsat er i videst muligt omfang at integrere landene i det vestlige Balkan i Europas generelle politiske og økonomiske udvikling, og anerkendte, at alle disse lande er potentielle kandidater til medlemskab af Den Europæiske Union.

(2) I erklæringen fra topmødet i Zagreb den 24. november 2000 med deltagelse af stats- og regeringscheferne fra Den Europæiske Union og de lande, der er omfattet af stabiliserings- og associeringsprocessen, blev det anerkendt, at muligheden for tiltrædelse tilbydes under forudsætning af, at de kriterier, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København i juni 1993, opfyldes, og at der sker fremskridt i gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalerne, navnlig dem, der vedrører regionalt samarbejde.

(3) Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 bekræftede, at det er fast besluttet på fuldt ud og effektivt at støtte det europæiske perspektiv for landene i det vestlige Balkan, der vil blive en integrerende del af EU, når de opfylder de opstillede kriterier. Det tilsluttede sig Rådets konklusioner af 16. juni 2003, herunder bilaget med titlen »Thessaloniki-dagsordenen for det vestlige Balkan: På vej mod europæisk integration«. »Thessaloniki-dagsordenen« fastlægger metoder og midler til styrkelse af stabiliserings- og associeringsprocessen, herunder etablering af europæiske partnerskaber.

(4) I erklæringen fra topmødet i Thessaloniki den 21. juni 2003 med deltagelse af Den Europæiske Union og landene i det vestlige Balkan anses »Thessaloniki-dagsordenen« for at være en fælles dagsorden for Den Europæiske Union og landene i det vestlige Balkan, som begge parter forpligter sig til at gennemføre. Den udbyggede stabiliserings- og associeringsproces skal fortsat være den overordnede ramme om de vestlige Balkanlandes europæiske kurs hele vejen hen imod deres tiltrædelse.

(5) I de europæiske partnerskaber for landene i det vestlige Balkan skal der fastlægges prioriteter for de foranstaltninger, der skal gennemføres for at støtte disse landes bestræbelser på at tilnærme sig Den Europæiske Union, og de skal tjene som udgangspunkt for evalueringen af fremskridtene. De skal tilpasses de enkelte landes specifikke behov og forskellige forberedelsesstadier og de særlige elementer i stabiliserings- og associeringsprocessen, herunder det regionale samarbejde. Der vil som led i forberedelsen af de europæiske partnerskaber blive afholdt uformelle konsultationer med landene og efter behov med det bredere internationale samfund.

(6) De europæiske partnerskaber, der ajourføres efter behov, er nødvendige for at kunne bistå landene i det vestlige Balkan med på et sammenhængende grundlag at forberede sig på EU-medlemskab og udarbejde planer med tidsplaner for reformer og nærmere

([1]) Udtalelse afgivet den 10.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

▼B

enkeltheder for, hvilke foranstaltninger de agter at træffe for at opfylde betingelserne for yderligere integration i Den Europæiske Union.

(7) Fællesskabet bør koncentrere sin bistand om de udfordringer, der skal fastlægges inden for rammerne af de europæiske partnerskaber, som skal indeholde retningslinjer for den finansielle bistand og overholde fastlagte principper, prioriteter og betingelser.

(8) Fællesskabets bistand inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsprocessen til landene i det vestlige Balkan ydes gennem de relevante finansieringsinstrumenter, navnlig Rådets forordning (EF) nr. 2666/2000 af 5. december 2000 om bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ([1]); nærværende forordning får derfor ingen finansielle virkninger.

(9) Programmeringen af de finansielle midler, der udgør Fællesskabets bistand, bør ske på grundlag af prioriteterne i de europæiske partnerskaber, og der bør træffes afgørelse herom efter procedurerne i de relevante finansieringsinstrumenter.

(10) En revision af de europæiske partnerskabers prioriteter kan få afgørende politiske følger for forbindelserne med landene i det vestlige Balkan. Derfor bør Rådet vedtage de principper, prioriteter og betingelser, der skal gælde for hvert enkelt partnerskab.

(11) Opfølgningen af disse europæiske partnerskaber sikres inden for rammerne af de mekanismer, der er etableret i forbindelse med stabiliserings- og associeringsprocessen, især årsberetningerne om stabiliserings- og associeringsprocessen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der skal etableres europæiske partnerskaber for Albanien, Bosnien-Hercegovina,►M1 ———— ◄ Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Serbien og Montenegro, herunder Kosovo som defineret i FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999, (herefter benævnt »partnerne«). De europæiske partnerskaber skal danne rammerne om de prioriteter, der fastlægges på grundlag af en analyse af partnernes forskellige situationer, og som bestræbelserne på yderligere integration i Den Europæiske Union skal koncentreres om, idet der tages hensyn til Det Europæiske Råds kriterier og fremskridtene i gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsprocessen, herunder eventuelle stabiliserings- og associeringsaftaler og navnlig regionalt samarbejde.

▼M1

Artikel 1a

Som led i stabiliserings- og associeringsprocessen etableres der et tiltrædelsespartnerskab med Kroatien. Tiltrædelsespartnerskabet danner rammen om de prioriteter, der fastlægges på grundlag af en analyse af situationen i Kroatien, og som tiltrædelsesforberedelserne skal koncentreres om, idet der tages hensyn til Det Europæiske Råds Københavnskriterier og fremskridtene i gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsprocessen, herunder stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side, og Republikken Kroatien på den anden side ([2]), og navnlig regionalt samarbejde.

([1]) EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2415/2001 (EFT L 327 af 12.12.2001, s. 3).
([2]) EUT L 26 af 28.1.2005, s. 3.

▼B

Artikel 2

Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om principperne, prioriteterne og betingelserne for►M1 partnerskaberne ◄ og om enhver efterfølgende tilpasning af disse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.